

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SALAJ

DECIZIA NR.128
din 28 noiembrie 2008

Privind solutionarea contestatiei formulată de _____ cu sediul social în localitatea _____, judetul Sălaj, împotriva Deciziei de impunere nr. _____ din _____, emisă în baza Raportului de inspectie nr. _____ din _____ a Dispozitiei nr. _____ / _____ privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală si a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. _____ din _____, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. _____ din _____.

Directia Generală a Finanțelor Publice Sălaj a fost sesizată de către Activitatea de Inspectie Fiscală Sălaj cu adresa nr. _____ / _____ cu privire la contestația formulată de către _____, contestatie înregistrată la A.I.F. Sălaj sub numărul _____ din _____.

Urmare analizei modului de îndeplinire a conditiilor de procedură prevăzute de Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la data formulării contestatiei, s-au constatat următoarele:

Decizia de impunere nr. _____ din _____, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. _____ încheiat la data de _____, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. _____ din _____ si Dispozitia _____ / _____ privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală, au fost comunicate petentului la data de _____ asa cum rezultă din confirmarea de primire existentă în copie la dosarul cauzei astfel, contestatia a fost formulată în termenul legal de 30 de zile prevăzut de Ordonanta 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare si a fost semnată în original de către conducătorul legal al societății.

Obiectul contestatiei îl reprezintă obligatiile fiscale stabilite suplimentar prin Decizia nr. _____ din _____ emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. _____ din _____, constatările si măsurile stabilite prin Dispozitia nr. _____ / _____ privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. _____ din _____.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. _____ prin reprezentantul legal formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. _____ din _____, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. _____ din _____, a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. _____ / _____ si a Dispozitiei nr. _____ / _____ privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală aratând că prin acestea au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare după cum urmează:

- impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere lei;
- taxa pe valoarea adăugată lei;
- majorări de întârziere lei;
- impozit pe dividende lei;
- majorări de întârziere lei;

-sume confiscate conform HG 427/2004 lei;

-amenda lei.

Prin contestatia formulată societatea solicită admiterea contestatiei si anularea în totalitate a actelor contestate în sprijinul acestei cereri arătând următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei

Organul fiscal a ajuns la concluzia că unele facturi fiscale nu îndeplinesc prevederile art. 155, alin. (5), lit k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal în sensul că nu contin denumirea si cantitatea bunurilor livrate si pe cale de consecință aceste cheltuieli nu pot fi deductibile la calculul impozitului pe profit invocându-se prevederile art. 21, alin. (4,) lit. f) din Legea 571/2003.

Organul de control interpretează unilateral textele de lege, din continutul acestora rezultând că regula principală în emiterea unei facturi este ca aceasta să contină denumirea si cantitatea bunurilor livrate apoi valoarea acestora la care se înscrie taxa pe valoarea adăugată aferentă care ulterior va fi achitată de cumpărător.

De asemenea în actul de control se arată că sunt cheltuieli nedeductibile cheltuielile care nu au la baza documente justificative si totusi sunt înregistrate în evidenta financiar contabilă a societății.

Societatea nu se regăsește în nici una din situatiile mentionate în actul de control, respectă prevederile legilor fiscale asa cum au fost modificate si completate în fiecare an, conditii în care nu datorează impozitul pe profit calculat suplimentar si nici majorările de întârziere aferente.

Referitor la tva în sumă de lei.

Societatea a dedus tva în sumă de lei aferentă unor facturi din anul emise de către o societate comercială cu care a avut relatii comerciale organul de control invocând aceleasi prevederi ca si în cazul impozitului pe profit precum si ale art. 146, alin. (1), lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În baza prevederilor citate facturile fiscale sunt întocmite legal si respectă conditiile legii, conditii în care taxa pe valoarea adăugată aferentă sumelor înscrise în acestea este deductibilă. Societatea este îndreptățită la deducerea tva stabilită suplimentar nu datorează această taxă si nici majorările de întârziere calculate la asa zisul debit neachitat.

Referitor la confiscarea sumei de lei si la amenda de lei.

Amenda contraventională de lei si măsura confiscării sumei de lei au fost constatate prin procesul verbal de constatare a contraventiei seria nr. încheiat la data de de către inspectorii fiscali.

Respectivul proces verbal a fost contestat în termen sens în care s-a depus la Judecătoria Zalău o plângere contraventională care face obiectul dosarului nr. /337/2008 cu termen de judecată la data de . În aceste conditii aceste sume nu sunt datorate de către societate la această dată () si nu pot face obiectul unei eventuale executări silite în cauză operând prevederile art. 32 alin. 3 din O.G. Nr. 2/2001 prin care depunerea plângerii contraventionale la instanta de judecată suspendă executarea .

În concluzie arătând cele de mai sus societatea solicită admiterea în totalitate a contestatiei formulată.

II. Din Decizia de impunere nr. / emisă în baza Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. Sălaj sub nr. / referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

2.1.1 Obligatii suplimentare de plată

Impozit pe profit lei

Majorări de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea a înregistrat pe cheltuieli suma de 20060 lei în baza unor facturi care nu îndeplinesc conditiile prevăzute de art. 155, alin.(5), lit. k) din Legea 571/2003.

2. Neachitarea în termenul prevăzut de lege a impozitului pe profit stabilit suplimentar.

2.1.1 Temeiul de drept

Act normativ Legea 571/2003 art. 155, alin. (5), lit. k, Legea 210/2005 art. 115, alin.(5).

2.1.1 Obligatii suplimentare de plată

Taxa pe valoarea adăugată lei
Majorări de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea a dedus tva aferent facturilor în care nu este înscrisă denumirea bunurilor achiziționate

2. Neplata la termen a obligațiilor.

2.1.1 Temeiul de drept

Act normativ Legea 571/2003 art. 146, alin. (1), lit. a), Legea 210/2005 art. 115, alin.(5).

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Impozit pe veniturile din dividende/persoane fizice lei

Majorări de întârziere lei

2.1.2 Motivul de fapt

1. Societatea a calculat impozit pe dividende aferent profitului net repartizat la dividende la cota de 10% cota corectă fiind de 16%.

2. Neplata la termen a obligațiilor.

2.1.1 Temeiul de drept

Act normativ Legea 571/2003 art. 67, alin. (1), lit. a), Legea 210/2005 art. 115, alin.(5).

Din Raportul de inspectie fiscală înregistrat la AIF Sălaj sub nr. / referitor la contestația formulată se retin următoarele:

La s-a desfășurat inspectia fiscală generală perioada supusă verificării cuprinzând intervalul de timp de la . Societatea desfășoară activitate de construcții de clădiri și lucrări de geniu.

Referitor la impozitul pe profit.

În urma verificării efectuate s-a constatat că a înregistrat cheltuieli (anexa 1 a raportului de inspectie fiscală), cont 611, în baza unor facturi care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 155, alin. (5), lit. K), cheltuieli care nu îndeplinesc prevederile art. 21, alin. (4), lit. f), fiind cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit în sumă de lei și în consecință s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit, în baza Legii 210/2005 s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, calculate până la data de , (anexa 3 raportului de inspectie fiscală).

Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

Societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturilor reprezentând "materiale finisaje interior și exterior" facturi în care nu sunt înscrise denumirea materialelor, așa cum este prevăzut la art. art. 155, alin. (5), lit. k), din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi reprezintă tva nedeductibilă fiscal conform art. 146, alin. (1), lit a) din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, în baza Legii 210/2005 s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, calculate până la data de , (anexa 3 raportului de inspectie fiscală).

Referitor la impozitul pe dividende.

Urmare controlului s-a constatat că societatea a repartizat la dividende profitul net realizat la în sumă de lei, a calculat și a achitat impozitul pe dividende în sumă de lei. Conform OUG 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii 571/2003 la începând cu 1 ianuarie 2006 pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice din investiții cota de impozit este de 16%. Astfel societatea nu a declarat și nu a evidențiat corect impozitul pe dividende organul de control stabilind o diferență de impozit pe dividende de lei pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei (anexa 3 a raportului de inspectie fiscală).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestației precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

Referitor la impozitul pe profit.

În fapt ca urmare a inspectiei fiscale generale efectuate s-a constatat că a înregistrat cheltuieli (anexa 1 a raportului de inspectie fiscală), cont 611, în baza unor facturi care nu îndeplinesc conditiile prevăzute de Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 155, alin. (5), lit. k) ,cheltuieli care nu îndeplinesc prevederile art. 21, alin. (4), lit. f), fiind cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit, în sumă de lei și în consecință s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.

Societatea a formulat contestație împotriva acestor constatări arătând că, organul de control a interpretat unilateral textele de lege, din conținutul acestora rezultând că regula principală în emiterea unei facturi este ca aceasta să contină denumirea și cantitatea bunurilor livrate apoi valoarea acestora la care se înscrie taxa pe valoarea adăugată aferentă care ulterior va fi achitată de cumpărător.

De asemenea arată că organul de control a reținut ca aceste cheltuieli sunt cheltuieli nedeductibile, cheltuieli care nu au la baza documente justificative și totuși sunt înregistrate în evidența financiar contabilă a societății.

Societatea nu se regăsește în nici una din situațiile menționate în actul de control, respectă prevederile legilor fiscale așa cum au fost modificate și completate în fiecare an, condiții în care nu datorează impozitul pe profit calculat suplimentar și nici majorările de întârziere aferente.

În drept referitor la dreptul de deducere al cheltuielilor la art. 21 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

coroborat cu prevederile Hotărârii nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

“44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

și ale art. 6 din Legea 82/1991 privind legea contabilității:

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Din interpretarea acestor dispoziții legale se reține că înregistrarea în evidența contabilă a operațiunilor economice se face pe bază de înscrisuri care dobândesc calitatea de document justificativ conform reglementărilor legale.

În speță se reține că societatea a evidențiat în contabilitate cheltuieli în baza unor înscrisuri care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, respectiv nu contin denumirea și cantitatea bunurilor aprovizionate nominalizarea acestora fiind condiția înregistrării în gestiune a bunurilor.

Deși arată că, organul de control a interpretat unilateral și în mod trunchiat actul normativ, societatea nu susține aceste afirmații cu documente care să ateste că materialele de finisaj au fost înregistrate în gestiunea societății și că au fost date în consum.

Având în vedere prevederile legale invocate precum și faptul că prin contestația formulată nu se aduc argumente și documente care să demonstreze că măsura luată de către organul de control nu este întemeiată din punct de vedere legal urmează a se respinge ca nemotivată și

nesusținută cu documente contestată referitoare la cheltuielile nedeductibile în sumă de lei și a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

În speță se reține că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei (anexa 1 a raportului de inspectie fiscală) aferentă facturilor reprezentând "materiale finisaje interior și exterior" facturi în care nu sunt înscrise denumirea materialelor, așa cum este prevăzut la art. art. 155, alin. (5), lit. k), din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că, facturile înscrise în anexa 1 a raportului de inspectie fiscală nu îndeplinesc cumulativ prevederile legale organul de inspectie fiscală a stabilit că societatea a dedus în mod eronat TVA în valoare de lei aferent acestora.

Referitor la acest capăt de cerere contestată arată că în baza prevederilor legale "facturile fiscale sunt întocmite legal și respectă condițiile legii, condiții în care taxa pe valoarea adăugată aferentă sumelor înscrise în acestea este deductibilă. Societatea este îndreptățită la deducerea TVA stabilită suplimentar nu datorează această taxă și nici majorările de întârziere calculate la așa zisul debit neachitat."

În drept Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferența bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Și potrivit art. 155 din același act normativ:

"(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

k) **denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate**, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;"

Din prevederile legale citate mai sus reiese că, cumpărătorul pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei datorate sau achitate, aferența bunurilor care i-au fost livrate, are obligația să verifice dacă facturile au fost întocmite corect în sensul că acestea să cuprindă obligatoriu toate elementele prevăzute de art. 155 alin. (5) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Fată de cele prezentate se reține că petenta nu prezintă motivele de fapt pe care își întemeiază contestata, nu aduce argumente legale și documente care să infirmе constatările organului de control, motiv pentru care urmează să se respingă ca nemotivată contestata formulată pentru capătul de cerere privind neacordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Referitor la impozitul pe dividende.

În fapt ca urmare a controlului efectuat s-a constatat că societatea a repartizat la dividende profitul net realizat la în sumă de lei, a calculat și a achitat impozitul pe dividende în sumă de lei, corespunzător unei cote de impozit de 10%.

În timpul controlului s-a stabilit, în conformitate cu prevederile legale și față de evidența contabilă a societății, o diferență de impozit în sumă de lei corespunzătoare unei cote de impozit de 16%.

În drept cota legală de impozit ce trebuia aplicată de către societate este de 16% așa cum este prevăzut în Legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispozițiilor cap. V și VIII¹ din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepția câștigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menține cota de 1% prevăzut la art. 67 alin. (3) lit. e."

Astfel având în vedere, că veniturile din dividende au fost distribuite în anul _____, aceste reprezintă venituri realizate în anul _____ și se impozitează cu cota de 16% așa cum este prevăzut la art. 67 alin.(1) modificat de Legea 163/2005.

Fată de cele arătate se retine că, contestatara nu argumentează și nu invocă motivele de drept și de fapt pe care își întemeiază contestația motiv pentru care urmează să se respingă contestația referitoare la impozitul pe venituri din dividende ca nemotivată și nesustenută cu documente.

Referitor la majorările de întârziere aferente impozitului pe profit, taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe venitul din dividende stabilite prin decizia nr. _____ din _____.

În ceea ce privește majorările de întârziere, aferente impozitului pe profit, taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe veniturile din dividende, în sumă totală de de _____ lei, calculate conform prevederilor legale și contestate de către societate se retine că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât prin punctele anterioare al deciziei s-a respins contestația referitoare la impozitul pe profit în sumă de _____ lei, al taxei pe valoarea adăugată în sumă de _____ lei și al impozitului pe dividende în sumă de _____ lei urmează să se respingă și contestația referitoare la majorările de întârziere aferente acestora în sumă totală de _____ lei.

Referitor la contestația formulată împotriva măsurii de confiscare a sumei de _____ lei și a amenzii contravenționale de _____ lei.

Prin contestația formulată se arată că amenda contravențională de _____ lei și măsura confiscării sumei de _____ lei au fost constatate prin procesul verbal de constatare al contravenției seria _____ nr. _____ încheiat la data de _____ de către inspectorii fiscali.

Respectivul proces verbal a fost contestat în termen sens în care s-a depus la Judecătoria Zalău o plângere contravențională care face obiectul dosarului nr. _____ /337/2008 cu termen de judecată la data de _____. În aceste condiții aceste sume nu sunt datorate de către societate la această dată (_____) și nu pot face obiectul unei eventuale executări silite în cauză operând prevederile art. 32 alin. 3 din O.G. Nr. 2/2001 prin care depunerea plângerii contravenționale la instanța de judecată suspendă executarea .

În drept potrivit art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamale, precum și accesoriile ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestațiile au domiciliul fiscal;”

Și potrivit Ordonanței nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor:

[...]

“ART. 32

(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens*).

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(3) Plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.”

Având în vedere prevederile legale citate se retine că amenda contravențională și suma confiscată nu reprezintă obligații suplimentare de plată ci sancțiuni contravenționale, contestația formulată împotriva acestora intrând sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții.

Pe cale de consecință, se retine că D.G.F.P. Sălaj nu are competența materială de a se investi cu analiza pe fond a contestației formulate împotriva procesului verbal de costatare a contravenției seria nr. încheiat la data de de către inspectorii fiscali întrucât aceasta aparține instanței judecătorești.

Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează:

ART. 206

“[...]”

Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestațiile au domiciliul fiscal;

b) ...;

c) ...;

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

“[...]”

Și conform Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intra în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicată, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

5.2. **Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de masuri**, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, instiintări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum și faptul că prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu s-au stabilit impozite, taxe și accesorii ale acestora, D.G.F.P. Sălaj nu are competența soluționării acestui capăt de cerere urmând ca, contestația referitoare la dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. din să fi soluționată de către organele fiscale emitente respectiv AIF Sălaj.

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din

În fapt formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. emisă de AIF Sălaj la data de

În drept potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscala, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri .

Art. 109 alin. (1) si alin. (2) din acelasi act normativ precizează:

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente în plus sau în minus, dupa caz, fata de creanta fiscala existenta la momentul începerii inspectiei fiscale. **În cazul în care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.**

Potrivit art. 110 alin. (3) din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare:

(3) Titlul de creanta este actul prin care se stabilete si se individualizeaza creanta fiscala, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii.

Si art. 205 si 206 din acelasi act normativ:

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.

(4) Pot fi contestate în conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii .

ART. 206

Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestatiei;
- c) motivele de fapt si de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emiterie a actului administrativ fiscal.

(3) Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al carui act administrativ este atacat si nu este supusa taxelor de timbru .

Având în vedere prevederile legale se retine că, a contestat Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. emisă de AIF Sălaj la data de fără să arate care este obiectul acesteia, motivele de fapt si de drept precum si dovezile pe care se întemeiază. De asemenea nu a dovedit în ce măsură a fost a fost lezat în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

Drept urmare având în vedere prevederile legale precum si considerentele retinute, în baza art. 217 alin. (1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare si a pct. 13 din Ordinul 519/2005 se va respinge contestatia

formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din ca lipsită de interes.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative enunțate și al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesustinută cu documente a contestației formulată de către pentru suma totală de lei reprezentând:
 - impozit pe profit lei;
 - majorări de întârziere lei;
 - taxa pe valoarea adăugată lei;
 - majorări de întârziere lei;
 - impozit pe dividende lei;
 - majorări de întârziere lei.
2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva procesul verbal de costatare a contravenției seria nr. .
3. Declinarea competenței de soluționare a contestației referitoare la Dispoziția nr. din privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, organului emitent al acesteia respectiv AIF Sălaj.
4. Respingerea ca lipsită de interes a contestației formulată de către împotriva Deciziei nr. privind nemodificarea bazei de impunere emisă de AIF Sălaj la data de .
5. Prezenta decizie poate fi contestată conform legii, la Tribunalul Sălaj, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

ec.